I paragraffens 2. stk. bestemmes, at der til delvis dækning af kommunernes udgifter til offentlige veje og stier skal udbetales dem et *refusionsbeløb* på grundlag af hver kommunes anerkendte vejudgifter. Disse udgifter refunderes for amtskommunernes vedkommende med 75 pct., mens refusionsprocenten, for så vidt angår de øvrige kommuner, fastsættes for hver enkelt kommune under hensyntagen til længden af kommunens offentlige veje, kommunens indbyggertal og størrelsen af de refusionsberettigende vejudgifter, således som nærmere angivet i et bilag, der er knyttet til loven, og hvis satser er overensstemmende med de af motorafgiftskommissionen i sin tid foreslåede. Efter denne ordning vil købstæderne, der hidtil har modtaget faste beløb beregnet på grundlag af visse vejlængder og antallet af motorkøretøjer, ligesom sognekommunerne få *refusion i forhold til de faktiske udgifter*, hvortil kommer en under udvalgsbehandlingen indsat bestemmelse om, at refusionen for købstæderne, København og Frederiksberg skal *forhøjes* således, at den for kommunens hovedlandeveje pr. kilometer udgør 75 pct. af den gennemsnitlige refusionsberettigende vejudgift pr. kilometer for hele kommunens vejnet. Denne bestemmelse tilsigter at give byerne en vis refusionsmæssig ligestilling med amtskommunerne, for så vidt angår den gennemgående trafik.

For at kommunerne ikke som hidtil skal kunne tjene på at *overtage private veje* gives der i paragraffens 3. og 4. stk. bestemmelser om, at refusionen i disse tilfælde, hvis der opkræves vejbidrag fra lodsejerne, ikke kan ydes med mere end halvdelen af udgifterne til istandsættelsen efter fradrag af lodsejernes bidrag og ikke med mere end 30 pct. af udgiften. Beregnes refusionen på denne måde, kan udgifter til istandsættelse af de pågældende veje ikke medregnes blandt kommunens øvrige refusionsberettigende vejudgifter.

§ 2, der angiver, hvilke af kommunernes vejudgifter der er refusionsberettigende, og hvilke udgifter der ikke kan medregnes, lyder således:

„Blandt de vejudgifter, som lægges til grund for den i § 1 omhandlede refusion, kan ikke medtages udgifter til belysnings-